

ԳԻՒԼԱԳՆԱՅՈՒԹԵԱՆ ՀԱՃՈՅՔՆԵՐԸ

Այսպար Օվայի կողմը գտնուող
Հատմա գետի շրջանում մեջ, Սիւնէ կը որ
Կողմանա՛ն պիտի շահական կը դառնայ
Ինչպէս գիւղականացին համար իր սքան-
չելի կը դրբով, օգով, չարով ու Ս.
Ստաւրեղոյ վանքի նովորական հաստա-
տութիւնով։ Սիւնի գիւղերը բացարձակա-
պէս չեղում մըն է՝ Օվայի հարթութեան
հետեւն ինչ չէ կ'ըսեն։

Հայկ Իր Կրօն. արեւմ. ճիշտ 2 ժամ հե-
տաւորութեամբ ունի:
ժամ իր առողջ կը վերելենք բար-
ձունքն մը զգաողը, որիկ վերջապէս
Սիւս իր երեւոյ իր ցոյցն մեզ, Բիւսն
Տաղիկ բարձրագոյն իշխորուն մէջ զոր-
ւորած՝ զգոյցիկ հարթի մը նման, Լեւո-
նաբերու և քրտքանբերու կողերէն և կամ
ձաքառմէնբերու մէջտեղուն հաղիւ կրնան
ձաքառմի մեր միտքն մէջ՝ անոր բոլոր
գիւղեկցութիւնները, որոնք զորիկ տակ
կրնան իշխար, իկն ժամ ձամարդ ևս ու-
նինք միտն և ժամի առուն կամուրջ

Ինչե՞տ է այս վեր պիտի արարածանա՞նք՝
հոգե՞ր կրկնու՞ն հա՛նաք Միսի մէջ՝ Հնդեղը
հոգե՞ն Սիւր հրեա՛նայի մա՞ղաղութիւնը
պարզ կուտա՞ն, անմա՞նջ դիրքով՝ Ձոր,
կեղեցա՛րարատա՞ն, հովիտ, հոգե՞ր է ամէն
ինչ է՝ Ձորս կողմէն Քէօտէ Տաղիկի
լարածա՛նէն զի՛նք պարտա՞ն են,
դիրքնե՛ք պարզէ՛կ զարեք ընծայ բերելով
գիւղիւն՝ ինք պարէ՛ն ետպա մըն է՝
Մեծութիւնը առողջարար օդ մը, վե՛ր
միտ է խիտութեամբ ջուր մը՝ պարզու՛կ
չպա՛ս պարզու՛կ հիստա՛նք դիրքի՝ Կանա՛ն
նա՛ն հրապարակ ա՛լ զի քարա՛ն իր մէջ,
թէ՛ն իր ծառերն ըլլա՛ն ընդհանրապէ՛տ
ուղեմի՛նք, կարգա՛նք խա՛նք ինչ։ Այդ
ուղեմի՛նք օդն արարածանութեան փայա՛նն

չուշտ պարտէշներ կամ այդինքն չեն
 հասանձորում։ Այդ գիւղերուն մէջ մէկ
 հասարկ է Սիւս եղբակս։ Հեն անցաւ
 տասներկն օրը ըստական է հիւանդ մ
 առողջացելու ե ծովգներին տօղդ
 իրակներուն երկու կարմրելու հա
 մար։ Եւ արդէն այս է գաղտնիքը
 այդ կողմը գացողներ՝ Սիւս կ'որո
 նաւ իրենց կէտ հայտատակ թէ՛ վան
 ղէն ռախի ե թէ առողջարար հովդ
 չէ մը բարիքները վայելելու տեսան
 տով։ Այժմէն դժարասաններն անգամ
 իրենց գովասաւ չպիտի զլանային ապա
 հովարար այս գիւղի հմարդին հոտար
 իրկադարձին ձեռքը գիւղին չարը
 աւնէ տեղ դպիր է, կամ՝ արտի ե
 կամ բանջարասողի կտրածելով։ Յից
 եց մայրի խոյրը վարտանցներ ե
 զանգուամենի՝ դիւղի տուներուն հե
 վեր կ'ը վերցնեն ե կ'երեքնան իրենց
 զուլեները, որոնք լրել տալիսանթիւն
 մը ունեն։ Դիւղը մարդը կենդանու
 թեան ե գիւղացին երկրագործա

մը դրանք մէջ երեւցաւ :

—Ինչ է կայ, հարցոցդ պաշտօնեան
—Պարտե, պատասխանեց նորեկը
մէկը եկած է որ ձեր մեծուքեան հե-
տեակցիր կ'ուզէ:
—Ո՞վ է եղեր:
—Շողոմեանն նոր եկած ճամբար-
մը որ կարեւոր ըսեալքը մը ունի եղե-
ք:

Դժգոհութեան շնչով մը, անաւարտ
զլխու ցաւ մըն ալ, Դեռ չոգնեաւ
կանաժ գլխու ցաւերը վազեցին եկանին
Ո՛վ զիտէ, ի՞նչ պիտի ըսէ: Բայց ճա
կայ, ընդունելու է:

Վարդապետն հազուադեպ մարդը երկինք
վայրկեանի չափի դուրս ելլալ և ներս
մանկէ ետք,
—Պարոն, ըսաւ, Պարոն Պօլօսի
անուն մէկն է որ կ'ազէ տեսակցցն
ձեզի հետը,
Մարդը հազիւ խօսքը աւարտած
էր, Պարոն Պօլօսի ժպտուն դէմքը

մը որահին ներս մտնելով, բարեւ
Պ. Սաքս Պին, որ գլխովը խոնարհո
թիւն մը ըրաւ անոր:

(Քարունսկի)

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page shows the binding of the book.

